

عنوان مقاله:

نقش طراحی شهری در تطبیق پذیری فضاهای همسان در خانه های سنتی و تاریخی ایران (با تاکید بر کوچ فصلی)

محل انتشار:

نهمین کنفرانس ملی فناوری های نوین در مهندسی عمران، معماری و شهر سازی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

ابراهیم مولوی - 1-دکتر ابراهیم مولوی ، استادیار گروه طراحی شهری ، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه بوعلی سینا، همدان ، ایران

میترا فراهانی - 2-میترا فراهانی ، دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری ، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه بوعلی سینا ، همدان ، ایران

خلاصه مقاله:

تطبیق پذیری مسکن یکی از سه گونه انعطاف پذیری (تنوع پذیری، تغییر پذیری و تطبیق پذیری) است و مفهوم کوچ فصلی و روزانه را در بر دارد. از آنجا که ارتباط با طبیعت و نیاز های فصلی در اقلیم چهارگانه ایران با یکدیگر متفاوت است؛ عوامل مختلفی همچون حرارت ناشی از تابش آفتاب در زمستان برای مناطق سرد یا گرم و خشک و همچنین نقش جریان هوا در مناطق گرم و مرطوب یا معتدل و مرطوب، در بسیاری از موارد موجب شکل گیری نوعی مهاجرت فصلی درون خانه و محوطه آن می شوند. این پژوهش به طور خاص به بررسی گونه تطبیق پذیری در خانه های سنتی ایران و موضوع کوچ فصلی در فضاهای مختلف خانه پرداخته است. و با استفاده از روش توصیفی-تحلیلی و بر اساس مدل دکتر عینی فر این فضاها در مقیاس خرد اتاق و آشپزخانه و غیره و (مقیاس میانی) عناصر ارتباطی بررسی شده اند. با توجه به بررسی انواع فضاهای تابستان نشین و زمستان نشین در پهنه های مختلف اقلیمی ایران، می توان گفت انواع فضاهای تطبیق پذیر در خانه های سنتی ایران در سه دسته فضاهای باز، نیمه باز و فضاهای بسته قابل دسته بندی هستند. این فضاها با قرارگیری در سطح زمین ، زیر زمین و یا در ارتفاع بالاتر از سطح زمین امکان کوچ فصلی را به صورت عمودی و یا افقی برای کاربران فراهم می آورند.

کلمات کلیدی:

انعطاف پذیری، تطبیق پذیری، کوچ فصلی، مسکن پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1918106>

